

muner. Det er nu ikke længere alene et Krav om Selvstyre, men det er blevet en Nødvendighed at lovfæste dette Forhold for at bringe nogenlunde Ensartethed til Veje. Det kan jo siges, at det er noget sent, man kommer til Erkendelse heraf; men bedre sent end aldrig.

Om Enkelthederne i Lovforslaget synes jeg ikke, der er Grund til at sige noget. Forslaget bør, som Sagen i det hele taget foreligger, vedtages her i Tinget i ganske uændret Skikkelse. Jeg maa dog sige, at den foreslaaede Form for Valget af en Magistrat i de Købstæder, som ønsker en saadan, kan jeg for mit Vedkommende fuldt ud tiltræde, og de enkelte Ændringer, som er indførte i det andet høje Ting, synes jeg ogsaa er Forbedringer; i hvert Fald den Ændring, der er foretaget i § 9, hvorefter Borgmesteren deltager i og leder ogsaa de Møder, hvori de paa Købstadens Regnskab gjorte Udsættelser paakendes. Jeg synes, det er rigtigt, naar Borgmesteren eller Formanden tillige er valgt Byraadsmedlem og saaledes har Mandat fra Befolkningen, at han saa ogsaa deltager i det Møde, hvor denne Paakendelse finder Sted.

Jeg skal, som sagt, i øvrigt ikke udtale mig om Enkelthederne i Lovforslaget, men kun anbefale det paa mit Partis Vegne til uændret Vedtagelse her i Tinget.

Eigil Jørgensen: Som den højtærede Indenrigsminister sagde før, er det et gammelt Spørgsmaal, der her ligger for. Man har fra konservativ Side hidtil ikke ønsket at gennemføre Sagen, før man samtidig kunde gennemføre den endelige Ordning af Retsplejereformen, men da denne ventes ført ud i Livet i Løbet af Efteraaret, finder man det rigtigst nu at gennemføre Retsbetjentenes fuldstændige Fritagelse for Andel i den kommunale Administration. Da det foreliggende Forslag hviler paa en Overenskomst mellem Ministeriet og Købstadforeningen og i det hele maa siges at have vundet Tilslutning fra de forskellige politiske Partiers Side, finder vi ingen Grund til at modsætte os Forslagets Gennemførelse og tilmed hurtige Gennemførelse, saa at Loven kan træde i Kraft nu til Foraaret.

Det blev før meddelt, at Landstinget har indsat en Bestemmelse i § 12, sidste Stykke, hvorved der aabnes Adgang for Gentofte Kommune til at komme med ind under Loven, og efter Gentoftes Størrelse, Bebyggelse og hele Beliggenhed vil dette

være af den allerstørste Betydning for den nævnte Kommune, som er Landets sjettestørste Kommune med et Indbyggerantal paa over 34 000.

Der er flere, som har kritiseret forskellige mere eller mindre vigtige Ting i Lovforslaget, og enkelte har gerne villet fremhæve nogle Forbedringer. Jeg vil tillade mig at gøre det samme, da jeg gerne vil se optimistisk paa det hele. — Jeg er ny i det endnu, maaske kan jeg senere ændre mine Anskuelser. Som en Forbedring vil jeg da anføre den Bestemmelse, hvorefter der ikke paa Forhaand paalægges Raadmændene Sæde i visse Udvalg. I Kommuner, hvor der f. Eks. kun vælges to Raadmænd, kan Arbejdet maaske blive temmelig stort for dem, og man overlader nu ganske naturligt Kommunerne selv at fordele Arbejdet mellem de paagældende.

Man har talt lidt om Navnet Borgmester, og der kom selvfølgelig Hentydninger til gamle Dage, jeg antager, den ærede Taler glemte et Ord, nemlig „gode“, altsaa til de gode, gamle Dage, da Borgmestrene altid var Højremænd. At de ikke har misbrugt deres Stilling saa forfærdeligt, at de i hvert Fald ikke har bragt Navnet i Miskredit, kan man se deraf, at saa godt som alle er enige om at bevare Borgmesternavnet.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse i dette høje Ting og tilsige det mit Partis Støtte.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg takker for, at de Forventninger, som jeg udtalte i min Forelæggelsestale, er gaaet i Opfyldelse ved Ordførernes Udtalelser, og jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger, væsentlig til, hvad den første ærede Taler (Jensen-Sønderup) fremsatte.

Jeg er særdeles tilfreds med, at det vil lykkes mig at gennemføre Loven med Bevarelse af Borgmesternavnet. Det ærede Medlem sigtede vistnok til mig, som for 8 Aar siden her i Tinget var en af dem, der stærkest tog Ordet for ikke at udrydde det historiske Borgmesternavn af vort Lands kommunale Historie. Jeg fremhævede, at der til Borgmesternavnet er knyttet megen Historie her i Landet — overfor den ærede sidste Taler (Eigil Jørgensen) maa jeg dog indskyde den Bemærkning, at det er ikke Historien fra den Tid, da alle Borgmestrene var Højremænd, jeg sigtede til, men derimod til de mangfoldige Episoder i vort Lands Histo-